

χρήσιμες τὰς θελήσεις τῶν συμμάχων Δυνάμεων, προεξάρχουσα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας· εἶδεν ὅτι αἱ Δυνάμεις ἐλάττω σπουδῆς, καὶ δὲν ᾔθελε νὰ ἐκτεθῇ εἰς νέας ἐχθροπραξίας.

Διὰ τοῦτο εἶναι μὲν δυνατόν, κατὰ ἀλήθειαν, νὰ συμπεράνῃ τις βεβαίως, ἐκ τῆς κατὰ τὸ 1814 διαγωγῆς τῆς Ρωσίας, ὅτι αἰτία πρέπει νὰ εἴναι τὴν σήμερον, ἡ πολιτικὴ τῆς. Ἀλλὰ αἰτία ὅμως μᾶς κάμνουν νὰ στοχαζώμεθα ὅτι, ἐάν κατὰ τὰ 1814, ὅτε ἦσαν ἐκπεπολεμωμένοι πρὸς ἀλλήλους ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, ἡδύνατο ἡ Ρωσία, ἀποχωρίζομένη τῶν συμμάχων τῆς, ἐλπίσῃ παρὰ τῆς Γαλλίας εὐκίλους συμφωνίας πρὸς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Πολωνίας, καὶ πρὸς τὴν ἐν τῇ Γερμανίᾳ καὶ τῷ Ῥήνῳ διανομῇ τῆς ἐξουσίας, ἡ κατάστασις μεταβλήθῃ σήμερον, ὅτε ἡ Γαλλία καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία εἴναι ἠνωμένοι εἰς στενὴν συμμάχον θεμελιωμένην εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τὰς συμπαθείας κοινῆς πολιτικῆς, καὶ ὅτε αἱ τῆς Γερμανίας Δυνάμεις δὲν ἐπιθυμοῦσιν ἄλλο τι πλέον ἐνδομύχως εἰμὴ νὰ συστήσωσι μόνον τινὰ ἐλεγχον τῶν κινήματων τῆς Ρωσίας. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης δὲν δύναται νὰ καταφρονήσῃ τὰς μεγαλοφύλους καὶ συντόνους προσπάθειάς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, μὴ ἀντιτείνουσας τῆς Αὐστρίας, ἀφορώσας, ἂν ὅχι εἰς τὸ νὰ ἐλευθερώσωσι παντελῶς τὴν Πολωνίαν ἐκ τῶν δυκτίων, εἰς τὰ ὅποια ἔβαλεν αὐτὴν ὁ Καῖσαρ, τοῦλάχιστον νὰ προφυλάξωσι τὸ δυστυχὲς ἐκεῖνο ἔθνος ἀπὸ τὸν ἀνεξέταστον δεσποτισμὸν τῶν Ῥώσων μὲ δυνατοὺς φραγμοὺς, οἵτινες νὰ τὸ κάμωσι νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς δυνάμεις τοῦ καὶ νὰ ἐπικυκλήσῃ ἐντὸς ολίγου τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἐθνικότητά του.

Ἐάν αἱ ὁδηγίαι τοῦ λόρδου Λούραυ τὸν ἐπιτάττωσι νὰ ἐπιμείνῃ διὰ μόνον τὴν ἀποκατάστασιν τῶν τῆς ἐλευθερίας τύπων τῶν παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν Πολωνίαν ἐγγυηθέντων, ὅταν ἦνωσι τὸ βασίλειον τοῦτο μὲ τὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Ρωσίας, καὶ ἐάν ἀπαιτήσῃ ἐντεῦθεν τὴν ἄμεσον ἀκύρωσιν τοῦ ψηφίσματος τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου, τοῦ ὁποῦ ἀντίγραφον, χάρις εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Κυρίου Φεργουσῶνος καὶ εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ λόρδου Παλμερστοῦ, θέλει παρουσιασθῇ μετ' οὐ πολὺ εἰς τὸ τῶν Κοινῶν Συνέδριον, μίᾳ ἀκτὶς ἐλπίδος δύναται ἀκόμη νὰ λάμπῃ εἰς τὸν τύπον ἐκεῖνον τοσούτον καιρὸν ἐγκαταλειμμένον εἰς τὴν κακοδαιμονίαν· εἶναι δὲ πρὸς τούτοις ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι, ἐάν ἡ Ἀγγλία κάμῃ τὴν ζήτησιν, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θέλει τὴν ὑποστηρίξει καὶ τὴν ἐνισχύσει μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς.

Ὁ λόρδος Γραὶ εἶναι ἐλεύθερος, ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας ἐλάλησε διὰ τοῦ στόματος τῶν ἀντιπροσώπων του. Ζητεῖ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Πολωνίας· ἡ ὑπόθεσις δὲν εἶναι ἐπιφοβός. Ἰδὲ τὰ παρὰ τὸν Εὐξείνιον Ῥωσικὰ σύνορα, καὶ φαντάσθητι τὴν ἐκ συμφώνου κίνησιν Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς ἐκστρατείας. Θέλει ἄρα γε ἐκτεθῇ εἰς αὐτὴν ἡ Ρωσία; Ἀμφιβάλλομεν.

(Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων.)

Ἐκ Σμύρνης, 25 Ἰουνίου. — Μετὰ τὴν εἰδησιν τῆς ἀλώσεως τῆς Πτολεμαίδος δὲν ἐράχθημεν τίποτε περὶ τῶν κατὰ τὴν Συρίαν γινομένων. Ὁ Ἰμβραήμ Πασᾶς, κατὰ τὰς νεωτέρας ἐκεῖθεν εἰδήσεις, ἐπροχώρει πάντοτε μετὰ μικροῦ τινος στρατιωτικοῦ σώματος πρὸς τὸν δρόμον τῆς Δαμασκού, ὅπου ἀνχρηδύτως πρέπει νὰ ἀπηντήθῃ ἀπὸ τὴν προσθορυακὴν τοῦ στρατεύματος τοῦ Σουλτάνου, τὸ ὅποιν ἐξεύρομεν

ὅτι ἀνεχώρησεν ἤδη ἀπότινος καιροῦ ἐκ Κωνιάς. Μάλλον δὲ μετ' οὐ πολὺ νὰ λάβωμεν ἐκ τοῦ τόπου ἐκεῖνου ἀξιολογώτατας εἰδήσεις, τὰς ὁποίας περιμένομεν ἀνυπομόνως.

Ὁ Ὀθωμανικὸς πύλος ἀπηντήθη κατ' αὐτὰς ἐξώθεν τῆς Κῶ, διευθυνόμενος εὐτάκτως πρὸς τὴν Κρήτην, ὅπου πῶρα πρέπει νὰ ἔφθασεν.

— Ἡ πανώλης ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ θανατόνῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Περὶ τὰ μέσα τοῦ ἐνεστώτος ἐκηρύχθη εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς ἐκκλησίας τῆς πρωτεύουσας ταύτης, καὶ τῶν πέριξ, ὅτι ἦτον ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ γένωσι προφυλάξεις διὰ νὰ ἀσφαλισθῶσιν ἀπὸ τὸ μύλοςμα. Εἰς τὴν Γαλατὰν εἰς ἰατρὸς καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἐκτυπήθησαν ἀπὸ τὴν πανώλη.

Ἐκ Θεσσαλονίκης, 7 Ἰουνίου. — Ταχυδρόμος ἐλθὼν τὴν 26 Μαΐου εἰς τὸν Πασᾶν τῆς Θεσσαλονίκης, ἔφερε τὴν εἰδησίαν, διαγγελθεῖσαν εὐθὺς διὰ τοῦ πυροβολισμοῦ τῶν φρουρίων, τῆς ὑπὸ τοῦ Μωχμούτ Πασᾶ τῆς Λαρίσσης ἀλώσεως τοῦ Σαραίου, πρωτεύουσας τῆς Βόσνας. Διυλισθεὶς οὗτος παρὰ τοῦ Σατριάμ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βόσναν, διὰ νὰ περιστείλῃ τὰς εἰς τινὰ μέρη αὐτῆς ἀναφανείσας ἐχθροπραξίας, κατῴρθωσεν νὰ στήσῃ τὸ στρατόπεδόν του ὑποκάτω τῶν τειχῶν τοῦ Σαραίου. Ὁ δὲ ἀποστάτης Χουσεῖν Καπετάνος εὕρισκετο εἰς τὰ φρούριον τοῦτο, ὅπου ἐζήτει νὰ ὀχυρωθῇ, ὅταν ἐνεφανίσθῃ ὁ Μωχμούτ Πασᾶς καὶ ἔκαμε τὰς ἀναγκαίους προπαρασκευὰς διὰ νὰ κάμῃ ἐφοδὸν, ἐλπίζων τοκουτοτρόπως νὰ βάλλῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἀποστατῶν. Εἰδοποιηθεὶς ὅμως ὁ Χουσεῖν Καπετάνος περὶ τοῦ τῆς ἐφοδου σχεδίου, ἐτράπη εἰς φυγὴν τὴν προτεραίαν, καὶ ἐσώθη διὰ νυκτὸς μὲ τριάκοντα περίπου ἀνθρώπους. Ὑποτίθεται δὲ ὅτι ἀνεχώρησε πρὸς τὰ σύνορα τῆς Αὐστρίας. Ἠδυνήθη τότε ὁ Μωχμούτ Πασᾶς νὰ εἰσέλθῃ ἀναιμωτὶ εἰς τὸ φρούριον, τὸ ὅποιν διώρισεν εὐθὺς νὰ κρατηθῇ ὑπ' ἐνὸς μέρους τοῦ στρατεύματός του. Προσεκίλεσεν ἔπειτα τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως καὶ τοὺς τῶν πλησιοχώρων τόπων νὰ ὑποταχθῶσι, παριστάνων εἰς αὐτοὺς ὅλους τοὺς κινδύνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκτίθενται, καὶ τὰ ἄμετρα κακὰ, τὰ ὅποια ἐμελλον νὰ ἐφελκύσωσιν εἰς τὴν πατρίδα των, ἐάν ἐπέμενον πλείοτερον εἰς τὴν πλάνην των. Οἱ δὲ λόγοι τοῦ δὲν ἐδράδυναν νὰ φέρωσιν εὐτυχῇ ἀποτελέσματα, καθότι ὅλος ὁ λαὸς τοῦ Σαραίου ὑπετάχθη καὶ οἱ πρόκριτοι διαφόρων μερῶν εἶχον ὑπάγει ἤδη νὰ ὁμολογήσωσιν ἐξ ὀνόματος τῶν τόπων των τὴν μετάνοιαν τῶν ἐγκατοίκων καὶ τὴν ὑπακοὴν των, καὶ ἐπεριμένοντο καὶ καὶ οἱ ἄλλοι, οἵτινες ἠκούσθησαν ὅτι ἦσαν καθ' ὁδὸν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Οἱ πλείότεροι φρονοῦν ὅτι αἱ ταραχαὶ τῆς Βόσνας εἰρηνοποιουνται ὁσονούπω, καὶ διὰ πολὺν καιρὸν θέλει ἀπέχει πλέον ἡ ἐπαρχία αὕτη ἀπὸ παντὸς ἐπιχειρήματος, ἀφορῶντος ν' ἀποσπᾷσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κυριότητος τῆς Πόρτας.

(Σμύρνης Ἐφημερίς.)

Ἀπὸ ἰδιαιτέρον ἐκ Ζακύνθου γράμμα μανθάνομεν κατ' αὐτὰς ὅτι ἡ μετὰ τῆς Ἰονικῆς ἐπικρατείας παραχωρηθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθέρᾳ κοινωνίᾳ δὲν φυλάττεται κατὰ τὸ παρὸν εἰμὴ μόνον διὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεάν· ἀπηγόρευθη δὲ νεωστὶ εἰς τὰ ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἐρχόμενα πλοῖα, διὰ τὴν μὴ ἀκριβῆ, ὡς λέγεται, τήρησιν εἰς τινὰς νήσους τῶν ὑγειονομικῶν προφυλακτικῶν διατάξεων.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΙΚΛΗΤΙΚΟΝ.)

ΑΚΑΔΗΜΙΚΑ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ἔτι αὐτὸς νὰ ὑπερβῇ τῶν χρημάτων τε, ἔτι αὐτοὶ τὰ πατρικῶν ὑποστατικῶν παρὰ τιμὴν πωληθέντος καὶ κακῶς ἀγοραθέντος παρὰ τῆ ἀγοραῆς, ὄντων αὐτῶν τότε εἰς ἀνηλικιότητα.

Ὅτι αὐτὸς δυστροπῶν ἀπέφευγε καὶ αὐτὴν τὴν τοιοῦτον δικαίαν των αἴτησιν, καὶ ἕνεκα τῆς διεμαρτυρηθείσης καὶ αὐτῆς ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν διὰ τῆς ἀπὸ τὴν 2 Ὀκτωβρίου τοῦ 1831 ἐτὸς πρὸς τὴν ἐταῦθα ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν ἀναφύρας τε, καὶ ὅλοι ὁμῶς δι' ἐγγραφῶν των τῆς 3 Μαρτίου 1832.

Ὅτι δυνάμει τῶν αἰτῶσι τῆ νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν ἀποδόσιν πρὸς αὐτὸς τὸ μνηστὴν πατρικῶν ὑποστατικῶν, καὶ νὰ λάβῃ τὸ ἀντίτιμον τῆς δουλείας ἀγορᾶς αὐτῆς μετὰ τῆ νομίμου τόκου.

Ὅτι ἐναπαγνῶν νὰ διοριζῶν ἐκτιμηταὶ νὰ ἐκτιμῶσι τὰς ἐπικαρπίας, τὰς ὁποίας ἠδύνατο νὰ φέρῃ κατ' ἐτος αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ 1822 ἐτος μέχρι σήμερον, καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν νὰ τὰς ἀποζημιώσῃ δι' αὐτὰς μετὰ τῆ νομίμου τόκου των.

Ὅτι νὰ καταδικαθῇ εἰς ὅλα τὰ ἐξ ὧν τῆς δίκης καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὸ νὰ τὰς ἀποζημιώσῃ δι' ὅλα τὰ παρελθόντα, ἐνεστῶτα καὶ μέλλοντα, χρονοτριβὰς κτλ., ὡς αἵτιος αὐτῶν ἕνεκα τῆς δυστροπίας τε.

Ὅτι ὁ ἐπίτροπος τῆ ἐναγομένη ἀναφέρει ὅτι, ἂν ἡ μήτηρ τῶν ἐναγόντων ἐπώλησε πρὸς τὸν ἐντολέα τε τὸ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑποστατικόν, αὐτὴ εἶχε προικοδοτήσῃ καὶ πρὸ τῆς πώλησεως ταύτης πρὸς τὴν θυγατέρα της τὰ ὀσπήγια τῆ ἀνδρός της, μὲν ὅλον τὸτο εἶναι καλῶς προικοδοτημένα· καὶ ἂν αὐτὰ εἶναι καλῶς, διὰ τὴν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον νὰ μὴν εἶναι καὶ τὸ ὑποστατικόν τὸτο καλῶς πωλημένον, ὡς πωληθὲν διὰ χρέος πατρικῶν των;

Ὅτι εἰς τὴν πώλησιν ταύτην εἶναι καὶ ὅλα της τὰ παῖδια ὑπογεγραμμένα, καὶ ἡ μήτηρ ἢ πωλήσασα σέκει ἀκόμη εἰς τὴν τιμὴν τῆ ἀνδρός της, καὶ προικοδοτεῖ ἀδιαφόρως τὰ μὲν ἰδικά της κτήματα εἰς τὰ ἀρσενικά, τὰ δὲ τῆ ἀνδρός της εἰς τὰ θηλυκά, καὶ αὐτὰ σέργων.

Ὅτι ὁ ἐπίτροπος τῆ ἐναγομένη ἐπισημαζόμενος εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας τῆ ἐντολέως τε πωλητήριον ἐγγράφον, ἐπιμένει εἰς τὸ νὰ δεσπόζῃ αὐτὸ, ὡς καλῶς καὶ νομίμως ἀγορασμένον.

Σκέπτεται·

Ὅτι (κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον τῶν Αὐτοκρα-

τόρων, Ἀρθρ. 266, Μέρους Α' Κεφ. Δ'.) ἡ μήτηρ ἔχει δικαίωμα ἐπιτροπείας.

Ὅτι ὡς ἐπίτροπος (κατὰ τὴν ἄρθρον 307 τῆ αὐτῆς νόμου) δὲν εἶχε τὴν ἀδειαν τῆ νὰ ἐκποιήσῃ τὸ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑποστατικόν, διότι τὸ ῥηθὲν ἄρθρον λέγει ἔτι· “Ἀκίνητος περισσὶα ὀφφανικὴ ἐν ἀνάγκῃ μόνον, ἢ διὰ φανερὴν ὀφελος τῶν ὀφφανῶν συγχωρεῖται, νὰ πωληθῇ, δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν τάξιν μόνον τῆς ὑπερθεματισμῆς.”

Ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην μᾶλλον ἀνακαλύπτεται ἀπάτη παρὰ ἀνάγκη κατεπεύγασα, διότι ὁ ἀγοραστὴς ἔχων λαμβάνειν χρήματα παρὰ τῆ πατρὸς τῶν ἐναγόντων ἐξηπάτησε τὴν μητέρα των, καὶ ἐπώλησε πρὸς αὐτὸν τὸ διαληφθὲν ὑποστατικόν, χωρὶς νὰ μετρήσῃ τὴν συμφωνηθεῖσαν ποσότητα.

Ὅτι, καὶ ἂν προσέκειτο τοιαύτη ἀνάγκη, ἔπρεπε νὰ γνῇ ἢ πώλησις, καθὼς τὸ εἰρημένον ἄρθρον διαλαμβάνει.

Ὅτι εἰς τὴν πώλησιν ταύτην δὲν φαίνεται διόλου ἔτι ἢ ἐγγράφου ἀδείας τῆς τότε τοπικῆς Ἀρχῆς, ἔτι ὁ ἀπὸ τὸν νόμον ἀπαγορευμένος ὑπερθεματισμός.

Ὅτι τὸ πωλητήριον ἐγγράφον δὲν φέρει τὸ ἀπαγορευμένον νομικὸν σχῆμα, διότι εἰς αὐτὸ δὲν ἀναφέρεται ὁ τόπος, εἰς τὸν ὅπου ἐγενήθη ἢ πώλησις.

Ὅτι εἰς τὸ διαληφθὲν πωλητήριον παρατηρεῖται, ὅτι ὁ ὑπογράφας τὴν μητέρα καὶ τὰς δύο ἐκ τῶν υἱῶν Νικίλαον καὶ Λεωνάρδον δὲν ἀναφέρει ποσῶς ὅτι διὰ τὰς ἀγοραζόμενας ὑπέγραψεν (ὁ δὲνα), ἀλλ' ἀπλῶς τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὅτι σέργων.

Ὅτι ἐπομένως πληροφορηθέντες οἱ λοιποὶ δανεισταὶ τῆ πατρὸς τῶν ἐναγόντων, ὅτι ὁ ἐναγόμενος δι' ὅσον εἶχε νὰ λαμβάνῃ ἠγόρασε τὸ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑποστατικόν, ἐνήξαν αὐτὸν εἰς τὸν τότε ἐπαρχὸν τῆς νήσου Κ. Κ. Ράδον, καὶ ὑποχρεωθεὶς δι' αὐτῆς ἐπλήρωσε πρὸς αὐτὸς τὰ περὶ πλέον χρήματα τῆς ἀγορᾶς, αὐτὸς ἐκράτει.

Ὅτι αἱ μαρτυρίαι τῶν παρὰ τῆ ἐπιτροπῆς τῆ ἐναγομένης προβληθέντων περὶ τῆς μαρτύρων δὲν συντείνουν εἰς τὴν ἐσίαν τῆς ὑποθέσεως, καθότι οἱ ἐναγόντες δὲν ἐπιφέρουν καμμίαν ἀρνήσιν, ὅτι τὰ περὶ πλέον χρήματα, τὰ ὅποια ἐκράτει ἀπὸ τὴν ἀγορᾶν δὲν τὰ ἐπλήρωσε πρὸς τὰς λοιπὰς δανεισὰς τῆ πατρὸς των.

Ὅτι οἱ κληρονόμοι ἔτοι, δυνάμει τῆ δικαιώματος τὸ ὅποῖον τὰς παραχωρεῖ ὁ νόμος, δικαιῶνται νὰ λά-

έναν στρατιώτη του, χωρίς να φανευθῇ κανείς. Ὅλη δὲ ἡ μάχη εἰς τὸν τριήμερον πόλεμον συνίσταται εἰς ἐπτά νικητὰς ἀκινδύνως πληγωμένους. Τοσοῦτον ἡ δικαιοσύνη τοῦ ἀντιπάλου ὑπερασπίζεται τὰ συνταγματικὰ ὄπλα!

Αἰσθανόμενος δὲ τὴν μετριοφροσύνην, τὴν ὁποίαν χρεωστῆται νικητῆς, καὶ πολὺ περισσότερον, ὅταν οἱ νικημένοι εἶναι ὑποταγμένοι, μολονόμει ἵπτον εἰς καιρὸν νὰ κυριεύσῃ ἐξ ἐφύδου τὴν θέσιν ταύτην εἰς τὴν στιγμήν, ἐνέκρινε ν' ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν τῆς ἀνακωχῆς καὶ διέταξε τὰ ἐνθουσιῶντα στρατεύματα νὰ κάμουν παύσιν, τὰ ὅποια ὑπήκουσαν· ἀλλ' ὁ ἀγαλορρήμων Καλλέργης, ὅστις εἰς τὴν περὶ ὑποταγῆς πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἀπεκρίθη ὅτι ἐμελλε νὰ ἐνταφιασθῇ εἰς τὰ ἐρείπια τῶν Μύλων, ὅχι μόνον δὲν ἀπέδειξε μετριοφροσύνην τοὺς λόγους του, ἀλλ' ἐμεταχειρίσθη δόλιον μέσον τὴν πρότασιν τῆς ἀνακωχῆς διὰ νὰ δραπετεύσῃ.

Περὶ τὴν μίαν ὥραν λοιπὸν μετὰ τὰ μεσάνυχτα ὑπεξέφυγε μετὰ τοὺς περισσότερους στρατιώτας του ὁ Κ. Καλλέργης, διευθυνθεὶς κατὰ τὸ Τσιβέρι. Ἐξωγρήθησαν δὲ ὑπὲρ τοὺς τριακόντα στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοί, καὶ παρεδόθησαν ὑπὲρ τοὺς πενήκοντα.

Ὁ Ἀρχηγὸς ὑποπτευθεὶς, μὴ οἱ φεύγοντες τοποθετηθῶσιν εἰς τὸ Τσιβέρι, ἔδραμε πρὸς καταδίωξιν μετὰ τὸ περισσότερον τοῦ ἱππικοῦ καὶ πεζικοῦ, καὶ τοὺς καταδιώκει ἀκόμη, διότι, ὡς φαίνεται, διευθύνθησαν πρὸς τὸ Ἄστρος.

Ὁ στρατηγὸς Γ. Σκουρτανιώτης, οἱ χιλιάρχοι Νάσιος Μάνταλος, Ἀναστάσιος Χυμευτός, Χριστόδουλος Γεροπάνου, Ἀθανάσιος Σμυρλῆς, οἱ ταγματάρχαι Στέφος Νηεΐτζας, Γιαννάκος Χυμευτός, Γ. Τσαχέλας, Δημήτριος Δράμαλης, Ἰω. Μαυρολιθαρίτης, Γ. Πιστόλας, οἱ ἐκκτόνταρχοι Ν. Γκόκος, Γιάννης Παλτίνος, Γ. Κουρησιώτης, Νάτσος Παλάας, Γ. Δαίκαλος, Γ. Στίτας, Πούλος Λυγέρου, καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί καὶ στρατιῶται ἔδειξαν ἀπαράδειγματιστον γενναϊότητα.

Ταῦτα εἶναι, Σ. Κυβέρνησις, τὰ κατὰ τοὺς Μύλους συμβάντα, τὰ ὅποια σπεύδω νὰ καθυποβάλω ὑπ' ὄψιν τῆς κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἰποσημειοῦμαι μετὰ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Ἐν Μύλοις, τῇ 10 ἰουλίου 1832.

Ὁ Ὑπασπιστὴς κτλ. Ἀλ. Λόντος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 12 ἰουλίου.

Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐν Ἐρμουπόλει τῆς Σύρας ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Τὰ κατὰ τὴν Ἐρμούπολιν σχολεῖα, συστηθέντα πρὸ τεσσάρων ἡδὲ χρόνων παρὰ τοῦ Κυρίου Κόρκ, εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

1. Ἀλληλοδιδασκτικὸν ἀρρένων· ἔχει 190 μαθητὰς, διδασκομένους ἀνάγνωσιν, γραφὴν, ἀριθμητικὴν, ἰχνογραφίαν, ἱερὰν κατ' ἑξῆς καὶ στοιχεῖα γραμματικῆς. Τὸ σχολεῖον τοῦτο συντηρεῖται ἀπὸ τὴν δημογεροντίαν τῆς Ἐρμουπόλεως.

2. Ἀλληλοδιδασκτικὸν κορασίων· ἔχει 100 μαθητρίδας, διδασκομένας τὰ αὐτὰ μετὰ τοὺς παῖδας, ἐξαιρουμένης τῆς ἰχνογραφίας καὶ γραμματικῆς, ἀντὶ τῶν ὁποίων μανθάνουσιν ἐργόχειρα, καὶ κεντήματα, καὶ φωνητικὴν μουσικὴν.

3. Ἑλληνικὸν ἀρρένων· περιέχει μαθητὰς 26, παραδίδονται δὲ Ἑλληνικὰ (ἢ ἔτι καὶ μεγαλητέρα τάξις τὸν Θουκυλίδην), Γαλλικὰ, ἀριθμητικὴν, γεωγραφίαν, ἱερὰν καὶ γενικὴν ἱστορίαν, φυσικὴν, λογικὴν καὶ φωνητικὴν μουσικὴν. Τὰ δύο τελευταῖα ταῦτα σχολεῖα πορίζονται τὰ ἀναγκαῖα παρὰ τοῦ

φιλέλληκος Ἀμερικανοῦ Κ. Χίλδνερ, ὅστις καὶ τὰ διευθύνει.

4. Παιδαγωγεῖον, συστηθὲν καὶ διευθυνόμενον ἐπίσης παρὰ τοῦ Κ. Χίλδνερ. περιέχον δὲ 400 μαθητὰς, σύγκειται

ἀπὸ τοῦ ἀνώτερον σχολείου τῶν κορασίων. Εἰς αὐτὸ διδάσκονται 30 κοράσια τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν ὀμιλουμένην, τὴν ἱερὰν, φυσικὴν καὶ γενικὴν ἱστορίαν, τὴν γεωγραφίαν, χριστιανικὴν διδασκαλίαν, ἰχνογραφίαν, φωνητικὴν μουσικὴν καὶ κάθε εἶδος κεντημάτων· μέρος αὐτῶν διδάσκονται τὸ σύστημα τῶν νιπιακῶν καὶ ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων, ὥστε τελειοποιηθεῖσιν νὰ σχολαρχήσωσιν εἰς ταῦτα καταστήματα. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἐρμουπόλεως μ' εὐχαρίστησιν τὴν εἶδον τὰς προόδους τῶν κορασίων εἰς τὰς τελευταίας γενικὰς ἐξετάσεις, καὶ οἱ δημογέροντες τῆς πόλεως ἐξέφρασαν δι' ἐπιστολῶν τόσον πρὸς τὸν Κ. Χίλδνερ, ὅσον καὶ πρὸς τὴν φιλέλληνα ἀποστολικὴν ἐταιρίαν, τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συμπολιτῶν τῶν.

5. Ἀλληλοδιδασκτικὸν ἀρρένων καὶ κορασίων. Εἰς τὸ πρῶτον διδάσκονται 100, εἰς τὸ δεύτερον 120 παιδιὰ ὅτι καὶ εἰς τὰ δημόσια ἀλληλοδιδασκτικά.

6. Τὸ νηπιακὸν σχολεῖον κατὰ τὴν μέθοδον τῶν νηπιακῶν σχολείων τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς. Εἰς αὐτὸ διδάσκονται 140 παιδιὰ ἀπὸ 3 ἕως 6 χρόνων, καὶ ἐπιδίδουσι μετὰ πολλὴν εὐκολίαν εἰς τὰ μαθήματα.

Τόπος τῆς συνελεύσεως ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων ὁμοφώνως εἰς τὴν προχθεσινὴν προκαταρκτικὴν συνεδρίαν αὐτῶν τὸ προάστιον τοῦ Ναυπλίου, ἡ Πρόνοια. Γίνεται δὲ ἡ ἐναρξὶς τῆς συνόδου τὴν 14 τοῦ ἐνεστῶτος.

Κατάλογος τῶν Πληρεξουσίων, τῶν ὁποίων ἐπεξεργάσθησαν μέχρι τοῦδε τὰ ἐφοδιαστικὰ ἔγγραφα.

- ✓ Κ α λ α μ ά τ α ς. Π. Βενάκης, Ι. Κ. Κυριακός.
- ✓ Β λ ο χ ο Ὑ. Ι. Σταΐκος, Κ. Χαλκιώτης.
- ✓ Ν ή σ ο υ Ε ὕ β ο ί α ς. Ν. Κριεζιώτης, Ι. Οἰκονόμου, Δ. Μπιρμπίλης, Στ. Ἀστέρης.
- ✓ Ἀ ν α τ ο λ ι κ ο Ὑ. Δ. Βούλης, Κ. Κανελέτος.
- ✓ Β ο ν ί τ σ η ς. Π. Μοναστηριώτης, Γ. Μπέσας.
- ✓ Σ α λ α μ ῖ ν ο ς καὶ Δ ι γ ί ν η ς, Ἀναγνώστης Μπιρμπίλης, Ἀντώνιος Μαρκέλος.
- ✓ Π ρ α σ τ ο Ὑ. Γ. Σπ. Παπαδόπουλος, Μ. Τρογιάνης.
- ✓ Ν ε ο κ ά σ τ ρ ο υ. Ν. Μπόμπολας, Γρηγ. Παπαλεξόπουλος.
- ✓ Ψ α ῤ ρ ί α υ ὶ ν. Ἀποστόλης Ν. Ἀποστόλου, Ι. Μ. Μιλαήτης, Α. Μοναρχίδης, Ι. Μαρμούνης.
- ✓ Ε η ρ ο μ έ ρ ο υ. Γ. Βαρνακιώτης, Τ. Μαγκίνας.
- ✓ Β ά λ τ ο υ. Α. Ἰσκού, Γιαν. Στράτος.
- ✓ Σ τ α υ ρ ο π η γ ί ο υ. Χ. Καπετατανάκης, Βενετσάνος Καπεταναάκης.
- ✓ Σ ί φ ν ο υ, Μ ή λ ο υ καὶ Κ ι μ ή λ ο υ. Τζαννάκης Ι. Καμπάνης, Π. Ταταράκης.
- ✓ Ἀ ν δ ρ ο υ. Δ. Καμπάνης, Μ. Πολέμης.
- ✓ Π ά ρ ο υ. Φραγ. Μυῦρος, Δ. Δελχραμμάτικας.
- ✓ Μ υ χ ώ ν ο υ. Γ. Δ. Κριεζῆς, Γ. Κανισκάς.
- ✓ Π α ρ ο ί κ ω ν Χ ί ω ν. Α. Κοντόσταυλος, Θ. Ἀμοιρος.
- ✓ Π α ρ ο ί κ ω ν Ἀ σ π ρ ο π ο τ ά μ ο υ. Ἰω. Χ. Πέτρου.
- ✓ Τ α λ α ν τ ί α ς. Β. Τριχᾶς, Α. Ἀλεξάνδρου.
- ✓ Κ ά τ ω Ν α χ α γ ι έ. Κωνσταντῖνος Ζέρβας, Α. Κουζούας.
- ✓ Μ ο ν ε μ β α σ ί α ς. Π. Καλογεράς, Α. Τσικνόπουλος.
- ✓ Σ ο υ λ ι ὠ τ ῶ ν. Κώστας Μπότσης, Νικόλας Ζέρβας.

Τετάρτη, 13 Ιουλίου 1832.

'Αρ. 96. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Μυκῶν καὶ Σύρας
Δικαστήριον.

Ὁ Κ. Σταῦρος Βαλσχυμῆκης ἐπιτρόπος τοῦ ἐν
Σύρας Ν. Φωκᾶ, δι' ἀναφοράς του πρὸς τὸ Δικασ-
τήριον τοῦτο κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποθανόν-
τος Ἰωάννου Παΐζη τῆς 23 τοῦ παρόντος Ἰουνίου,
ἐξαίτεται

1 Νὰ πληρωθῶν τὰ δάνεια τῶν Κ. Νικολάου
Μανταδίνου καὶ Ν. Φωκᾶ συνιστάμενα εἰς τὰλλη-
ρα Κεφ. 260: 1 | 2 ἀπὸ τὴν περισίαν τῆ ἀποθα-
νόντος Α. Παΐζη.

2 Νὰ πληρωθῶν ὁμοίως οἱ ν' ἴμμοι τόκοι αὐτῶν
ἀπὸ 10 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν
ἀδικῶν συμβολέων αὐτῆς ἕως τῆς τελείας πληρωμῆς.

3 Νὰ πληρωθῶν ὁμοίως ὅλα τὰ ἐξόδα, χρονο-
τριβαί, δικαστικὰ, δικογραφικὰ, συνηγορικὰ καὶ
ὅλην τὴν ἐκτασιν.

Τὸ δὲ Δικαστήριον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὸ 15' Κεφ.
τῆς Πολιτικῆς Διαδ. περὶ τῶν ἀπόντων, προσκαλῶν
διὰ δημοσίαν τρῶπε τὴν ἔσσι δύνανται νὰ ἔχων δικαί-
ωμα κληρονομίας ἐπὶ τῆς περισίας τῆ ἀποθανόν-
τος Α. Παΐζη, ἵνα παρευσιμασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δι-
καστηρίου προσωπικῶς ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου των
εἰς προθεσμίαν ἡμερῶν 24, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν ἐκδοθῇ
διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος· τούναντίον δὲ, τὸ Δι-
καστ. θέλει προδύσει εἰς τὴν δίκην, κατὰ ὑπαγο-
ρεύεται ἀπὸ τοὺς νόμους.

Τὸ παρὸν πρῆγμα νὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ μέτρῳ
τῆς πλατείας τῆς πόλεως Σύρας κατὰ τὴν τάξιν·
ἀντίγραφον αὐτοῦ νὰ κοινοποιηθῶν εἰς τοὺς συγγε-
νιστοὺς, αἱ ὑπάρχουν, ἄλλο νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύ-
ραν τῆς τελευταίας κατοικίας του, καὶ ἄλλο ἐπὶ
τῆς θύρας τοῦ Δικαστ., καὶ ἄλλο νὰ σταλῇ εἰς τὸν
Ἐκδότην τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος διὰ νὰ τὸ κατα-
χρήσῃ εἰς τὸ φύλλον της.

Ἐν Μυκῶν, τὴν 27 Ἰουλίου 1832.

Ὁ Πρωτ. Πρόεδρος Ἰω. Βεάκης.

Ἐν ἀπασίᾳ τῆ Γραμματέως ὁ ὑπογραμματεὺς
Δ. Γ. Κονδυλάκης.

'Αρ. 44. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον Ἀνδρῶ καὶ
Κέας, ὡς Πολιτικόν.

Συγκείμενον παρὰ τῆ ἐκπληρῶντος τὰ προεδρικὰ
χρῆν Κ. Α. Μπιρίκε, καὶ τῶν συμβέλων Κ.
Δημητρίου Μ. Α. Καίρη καὶ Αὐγυστίνου Ι. Δαπόντε,
ἐκλεχθέντων, τῆ μὲν, παρὰ τῶν ἐναγόντων Κ. Νι-
κολάου, Λεονάρδου καὶ Βιολάντης Α. Κυριετση, τῆ
δὲ παρὰ τῆ Δικαστηρίου ἀντὶ τῆ Κ. Δανιὴλ Ξένου ἐπι-
τρόπου τῆ ἐναγομένης Κ. Νικολάου Φωκᾶ ἢ Δράκου,
μὴ παρευσιμασθέντος εἰς τὸ Δικαστήριον τὴν τρίτην
ἡμέραν μετὰ τὴν ἐκθεσιν τῆ πινακίς, διὰ νὰ ἐκλέξῃ
τὸν ἐκ μέρες τὸ σύμβολον, κατὰ τῆς διατυπώσεως.

Συνεδριάσαν τὴν 8 Ἰουλίου 1832 ἵνα δικάσῃ τὴν
μεταξὺ τῶν διαφρῶν.

Ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ 29 Μαρτίου 1832 αἰγωγήν τῶν
ἐναγόντων.

Ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1832 ἀπ.λογίαν
τῆ ἐπιτρόπου τῆ ἐναγομένης.

Ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1832 ἀπάντη-
σιν τῶν ἐναγόντων.

Ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ 7 Μαΐου 1832 ἀνταπολογίαν
τῆ ἐπιτρόπου τῆ ἐναγομένης.

Ἀναγνῶν τὴν παρευσιμασθεῖσαν κατὰ τὴν δευτέραν
δικάσιμον ἡμέραν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν ἐναγόντων.

Καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ τὰ συναπαρτίζοντα τὴν
δίκην ἐγγράφα.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν σύμφωνον γνώμην τῶν
Συμβέλων.

Ἐξάγει ὑλικῶς,

Ὅτι ἡ μήτηρ τῶν ἐναγόντων ἐνομαζομένη Ἀνδρι-
άννα, κατὰ τὸ 1822 ἔτος τὴν 6 Αὐγύστου, ἀηλίκων
ὄντων τῶν ἐναγόντων, ἐπώλησε πρὸς τὸν Κ. Νικό-
λαον Φωκᾶν ἀπὸ Καπαρίαν τὸ πατρικὸν των ὑπο-
στατικὸν κείμενον εἰς τοποθεσίαν καλεσμένην Πηγα-
δάκια διὰ Γρ. 2850.

Ὅτι οἱ ἐνάγοντες Φθάσαντες εἰς ἀφελικιότητα
καὶ ἀφαισθέντες τὴν ἐξ ἀπάτης πώλησιν τῆ πατρι-
κῆς ἰων ἐποσταλτικῆς παρὰ τῆς μητρὸς των ἀπὸ τὸ 1827
ἔτος μέχρι τὴν σήμερον, δυνάμει τῆ δικαστικῆς
προτιμήσεως, ἀνεφέρθησαν περὶ τῆς εἰς ταῖς
κατὰ καιρὸν διαφύσεως Ἀρχαῖς, ἐπιθυμῶντες, ὥστε

Αντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς
ἐγγοντας πρὸς ἐδήγίαν τῶν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν 28 Ἰουνίου τοῦ
1832 ἔτους, ἐν Ἀνδρῶν.

Τὰ προεδρικά χρέη ἐκπληρῶν Λ. Μπέρικος.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Γραμματέως ὁ ὑπογραμματεὺς
Π. Γ. Δημητράκοπουλος.

Δρ. 5820. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργους καὶ Ναυπλίας
Δικαστήριον.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Κυριακὸς Τασσίκας ἐπιτρόπος τοῦ
Κ. Ἀνδρέα Μουστοξύδου, ἐπιτρόπου τῶν ἐν Βενετίᾳ
Κ. Χριστίνας Νικολάου καὶ Μαρίας Σολωμῆ, ἐξηγήσατο
παρα τῆς Δικαστηρίου τέτου ν' ἀποφασίστηται εἰρη-
μένως Κυρίας ὡς κληρονόμους τῆς τελευτήσαντος Κυ-
πριανῆς Βικεντίου, καὶ νὰ διατάξῃ τὴν εἰς αὐτὸν ὡς ἐπί-
τροπὸν Ἰωὴν παρὰδοσιν τῆς περιουσίας τῆς ἰδίας Βικεντίᾳ.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 5515 (6356) πρὸς γράμ-
ματος προσεκλήθησαν ὅσοι ἤθελον νὰ ἐναντιωθῶσιν εἰς
τὴν αἴτησιν τῆς διαληφθέντος Κ. Τασσίκας, νὰ παρευ-
σιασθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπι-
τρόπου τῶν ἐντὸς 24 ἡμερῶν ἀφ' ἧς τὸ αὐτὸ πρὸς γράμ-
μα ἤθελε καταχωρισθῇ εἰς τὴν Ἐθν. Ἐφημερίδα.

Ἐπειδὴ, μολονότι περῆλθεν ἡδὴ ἡ προθεσμία τῶν
24 ἡμερῶν, καὶ οὐδεὶς δὲν ἐπαρουσιάσθη μέχρι τοῦδε διὰ
νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ Κ. Τασσίκας.

Διὰ ταῦτα δυνάμει τῆς ἀρ. 218 τῆς Πολιτι-
κῆς Διαδικασίας προσκαλοῦνται ἐκ δευτέρου, ὅσοι
ἔχουν νὰ ἐναντιωθῶσιν εἰς τὴν αἴτησιν τῆς Κ. Τασ-
σίκας, νὰ παρευσιχθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον αὐτο-
προσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου τῶν ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ'
ἧς τὸ παρὸν πρὸς γράμμα καταχωρισθῇ εἰς τὴν Ἐ-
θνικὴν Ἐφημερίδα, εἰδὲ μὴ, τὸ Δικαστήριον θέλει
προοδεύσει εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του, καὶ
μέχρι τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Τὸ παρὸν πρὸς γράμμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐ-
θνικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ νὰ κολ-
ληθῶσιν εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τέτου, καὶ
εἰς τὴν κατὰ ξηρὰν πύλην τῆς πόλεως ταύτης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Ἰουλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χ. Μηλιαῆνης.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἀρ. 1070. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον Σύρας.

Εἰδοποιεῖ τὸν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας
εὐρισκόμενον Κύριον Νικόλαον Σταματάκη, ὅτι ὁ
Κύριος Ἀνδρέας Ῥάλλης, ἐπιτρόπος τοῦ Κυρίου Νι-
κολάου Φραγκοπούλου, ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ Δικασ-
τήριον τοῦτο ἀναφορὰν ἀπὸ 28 Μαΐου τελευταίου
μὲ δύο ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα, δι' ἧς ζητεῖ νὰ
καταδικασθῇ ὁ διαληφθεὶς Κύριος Σταματάκης εἰς
τὸ νὰ πληρώσῃ αὐτῶν.

ἀ. Πέτζαις Λιβ' ἔργου 266:10:3 καὶ δίστηλα
τάλληρα 250.

β' Τοὺς νομίμους τόκους αὐτῶν καὶ λοιπὰς ἀπο-
ζημιώσεις, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐν Λιβόρνῳ χρεω-
κοπίας τῆς ἐμπορεταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπανυμίαν Ἰω-
άννης Σταματάκης καὶ υἱὸν μέχρι τῆς ἀποπληρω-
μῆς· καὶ

γ' Τὰ δικαστικά καὶ δικογραφικά ἔξοδα τῆς
προλαβούσης καὶ παρούσης δικογραφίας.

Εἰδοποιεῖται πρὸς τούτοις ὁ Κύριος Σταματάκης,
ὅτι ὁ διαληφθεὶς Κύριος Α. Ῥάλλης ἐπαρουσίασεν
εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο καὶ ἑτέραν ἀναφορὰν τοῦ
ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν, ἐπαναληπτικὴν τῆς
πρώτης· κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων προσκαλεῖται
νὰ παρευσιχθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς εἰ-
κοσιτεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ πα-
ρόντος διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος, ἢ ὁ ἴδιος προ-
σωπικῶς ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου του, διὰ νὰ ἀπο-
λογηθῇ· ἄλλως, θέλει ἐνεργηθῇ ὅ,τι προσδιορίζει τὸ
Ἀρ. 218 τῆς Π. Διαδικασίας.

Τὸ παρὸν νὰ γνωπτοποιηθῇ, κηρύττοντος ἀστυνο-
μικοῦ ὑπηρετοῦ μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς
πλατείας τῆς πόλεως ταύτης· ἀντίγραφον αὐτοῦ
νὰ δοθῇ πρὸς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τοῦ δι-
αληφθέντος Κ. Νικολάου Σταματάκη, ὅμοιον νὰ
κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς τελευταίας κατοικίας
του καὶ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου· ταῦτα νὰ
δημοσιευθῇ δὲ διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος διὰ κτλ.

Ἐν Σύρῃ, τῇ 7 Ἰουλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Μελάς.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ἡσαΐας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Προσβιμύμεθα νὰ κοινοποιήσωμεν τὰ ἐξῆς ἐπίσημα ἐγ-
γραφα ἀναφέροντα τὴν ταχεῖαν ἀνατροπὴν τοῦ ἐν Μύλοις
ἐπιχειρισθέντος ἀνταρτικοῦ τολμηήματος. Ὁ Στρατηγὸς Κριε-
ζιώτης μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ἀπεδείχθησαν ἄξιαι τῆς ἐμπι-
στοσύνης τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τιμῆς τῶν συμπολιτῶν
τῶν, ἀγωνισθέντες μὲ ἀνδρίαν καὶ προθυμίαν ὑπὲρ τῆς δια-
τηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας.

Αρ. 2183. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Εγκύκλιος. Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους
Διοικητὰς, Διοικητὰς, καὶ Διοικητικούς Το-
ποτηρητάς.

Ὁ Δημήτριος Καλλέργης πιστὸς θεράπων τῆς ἀνταρσίας
πρὸ ἡμερῶν ἀναφανείς ἐπὶ κεφαλῇ τινῶν λειποτακτῶν ὡ-
χυρώθη εἰς τοὺς Μύλους, ἰκηρύττων αὐτὸς ἑαυτὸν πολέμιον
τῶν καθεστώτων καὶ τῆς κοινῆς εἰρήνης.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κριεζιώτης μὲ ἄλλους γενναίους ὀπλαρχηγούς
τῆς Κυβερνήσεως διατάχθη νὰ τὸν καταδιώξῃ. Δύο ἡμέρας
ἀντετάχθη ὁ Κύριος Καλλέργης, καὶ τὴν τρίτην προσεβλήθη
εἰς τρόπον, ὥστε ἐβιάσθη νὰ τραπῇ εἰς ἐπονείδιστον φυγὴν.
Χθὲς τὴν νύκτα διελύθη ἡ τραγικὴ αὕτη σκηνή. Ἐσυλλήφθη-
σαν ἕως πεντήκοντα ἀπὸ τοὺς ὀπλοῦς τοῦ Καλλέργη, με-
ταξὺ τῶν ὀπείων εὐρέθησαν καὶ τινες λειποτάκται ὑπαξι-
ωματικοὶ τοῦ τακτικοῦ· οὗτοι εὐρίσκονται ὑπὸ δίκην, καὶ ἡ
ποινὴ τῶν νόμων θέλει λάβει τὴν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἰκανοποι-
ήσιν.

Ἐπισυνάπτεται διακηρύξις τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γραμματέως, ἐκ τοῦ ὁποῦ μανθάνετε ὅτι ὁ Καλλέργης κα-
ταδιώκεται, καὶ πιθανῶς δὲν θίλει δυνηθῇ νὰ διασωθῇ.

Κηρύξατε εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας
ἐπαρχιῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὅλα τὰ δραστήρια μέτρα
κατὰ τῶν κινηθέντων ἐναντίον τῶν καθεστώτων ἐσθαιώσατέ
τους, ὅτι ὅλα τὰ σχέδια τῶν κακοβούλων ἐμτασιώθησαν,
καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου τὰ πάντα διαδέχεται γαλήνῃ καὶ ἡσυ-
χία. Πείσατε τοὺς ἀγαθοὺς πολίτας νὰ ἐνασχολῶνται εἰς τὰς
ὀδίας ἐργασίας των, νὰ μὴ δίδουν ἀκράσιν εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους τοῦ σκότους, καὶ ὀδηγήτατε τοὺς ἀποπλανηθέντας, ὅ-
που κατὰ δυστυχίαν ἢ κακοβουλίαν τοὺς παρέσυρε, νὰ ἐβγουν
ἀπὸ τὴν ἀπάτην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Ιουλίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἡ Γραμματεία τῶν Στρατιωτικῶν σπεύδει
νὰ κοινοποιήσῃ τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα
τῆς πρὸς αὐτὴν ἐπιστήμου ἀναφορᾶς τοῦ
Στρατηγοῦ Ν. Κριεζιώτου.

« Χθὲς τὸ ἑσπέρας πολεμοῦντες τοὺς ἀντάρτας εἰς Μύλους
» ἐπροχώρησαμεν τόνον, ὥστε τοὺς ἐβιάσαμεν νὰ παραδο-
» θοῦν· εἰς τὰς δύο ὥρας μετὰ τὸ ἑσπέρας τοὺς ἐστενοχω-
» ρήσαμεν περισσότερο, καθότι ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐμελλαν
» νὰ μᾶς ἀπατήσουν. Οὕτω λοιπὸν πολεμοῦντες ἐπέσαμεν
» ἐπάνω εἰς τοὺς ἀντάρτας, καὶ ἀμέσως τοὺς κατετροπώ-
»σαμεν, συλλαβόντες πεντήκοντα ἐξ αὐτῶν· τοὺς δὲ λοι-
» πους μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοὺς Δ. Καλλέργην, τοὺς κατεδιώ-
» ξαμεν ἕως ἐδῶ. Δι' ἄλλης μου θέλω πληροφορήσει
» τὴν Κυβέρνησιν περιστατωμένως τὰ πρακτέα μου, καὶ
» ἐλπίζω νὰ ἀναγγεῖλω τὴν τελείαν θραῦσιν τοῦ ἀνταρ-
» τικοῦ σώματος. »

Ἐν Ἀστρει, τῇ 10 Ιουλίου 1832.

Ὁ Στρατηγὸς Ν. Κριεζιώτης.

Εἰς μάτην ἡ Κυβέρνησις ἐδαίξεν εἰς τὸν Δ. Καλλέργην
τὴν ὁδὸν τῆς τιμῆς καὶ τῶν συμφερόντων του· εἰς μάτην
μήτηρ ἐπισικῆς καὶ μακροθυμίας τὸν ἐπρόσκάλεσεν ἐπανα-
λημμένως εἰς τὴν χρεὴν του. Ἐπέμεινε τυφλῶς εἰς τὴν ἐγ-
κληματικὴν τοῦ διχωγῆν· ἀντέκρουσε μὲ τὰ ὅπλα τὰ στρα-
τεύματα τῆς Κυβερνήσεως διαταχθέντα νὰ καταλάβουν τὴν
θίσιν τῶν Μύλων. Ἰδοὺ ποῖον ἐσχάθη τὸ τέλος του! Εὐχόμεθα
νὰ γίνῃ παράδειγμα σωφρονισμοῦ εἰς τοὺς ὁμόφρονας καὶ
συντρόφους του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Ιουλίου 1832.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ Νικολάου Κριεζιώτου σπεύδω
νὰ ἀναφέρω εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ὅτι οἱ Μύλοι τοῦ Ναυπλίου
ἔναι ἤδη εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Σ. Κυβερνήσεως. Ἀφοῦ παν-
ταχόθεν ἀπεκλείσθησαν οἱ ἀντάρται, ἀφοῦ ἡ γολέττα Ἄργος
ἐκ θαλάσσης καὶ τὰ κανόνια τῆς ξηρᾶς ἐπέφεραν σημαν-
τικὴν ζημίαν εἰς τὰ τεμπούρια τῶν ἀνταρτῶν, χθὲς περὶ
τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἀπερασίσθη νὰ γένῃ ἐφοδος ἀπὸ τὸ με-
σημβρινὸν μέρος, ὅπου παρευρίσκετο ὁ Ἀρχηγός· οἱ στρατιω-
ται μύλις ἤκουσαν τὴν ἀπόφασιν, καὶ εὐθὺς ἐρρίφθησαν ὡς
ἀστραπαὶ· κατέλαβον τὸν παρὰ τῷ βάλτῳ λόφον, καὶ ἐτρό-
μαξαν εἰς τόνον τὸν ἀντάρτην Καλλέργην, ὥστε εὐθὺς ἐχί-
τησεν ἀναχωρῆν μόνον τὴν νύκτα, διὰ νὰ παραδοθῇ ὑπὸ
συνθήκας μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Εἰς τὴν ἐφοδὸν ταύτην
μολοντί πολλὰ ῥιψοκίνδυνον, ἐπληρώθησαν ὁ χιλιάρχης
Ἀναστάσιος Χυμευτός, ὁ σηματοφόρος τοῦ Κ. Ἀλκαίου

περί τῶ ὁ λόγος πατρικόν των ὑποστατικὸν με
τὰς ἐξουσιῶν τῶδε ἐπικαρπίας τε κτλ. (κατὰ τὴν
ἑξουσίαν τῆς Ἀρμεν. Βιβλ. Α'. Τίτλος ΙΒ'. Βιβλ. Γ'.
Τίτλος Γ'. καὶ Βιβλ. Ε'. Τίτλος ΙΑ'.) ὡς κακῶς ἀγο-
ρασθέντων παρὰ τῆ ἐναγομένης Κ. Ν. Φυάσης·

Ὅτι ὁ ἐναγόμενος δικαιοῦται νὰ λάβῃ παρὰ τῶν
ἐναγομένων τὴν ἀριθμητικὴν ποσότητα τῶν ὅσων χρη-
μάτων ἀναφέρονται εἰς τὸ πωλητήριον ἐγγράφον με-
τὰ τὴν μέχρι τῶδε νομίμων τόκων των·

Ὅτι αἱ ἀφείλειαι τῶν ἐπικαρπιῶν τῆς ρηθέντος
ὑποστατικῆς ἀνήκουν εἰς τὴν ἐνάγονταν μετὰ τῆ νο-
μίμου ὀκτὸς αὐτῶν μέχρι σήμερον·

Ὅτι οἱ ἐνάγοντες δικαιοῦνται νὰ λάβουν τὰ ἐξοδά
των παρὰ τῆ ἐναγομένης, ὡς αἰτίᾳ ὄντος ἐνεκα τῆς
ἀνθρωπίας τε·

Παρατηρεῖ πρὸς δε·

Ὅτι εἰδοποιηθεὶς τακτικῶς ὁ ἐναγόμενος διὰ τῆς
ὑπ' Ἀρ. 815 κλήσεως τῆς Δικαστηρίου τέτε, ὡς Φά-
νεται παρὰ τῆς Κ. Δ. Ξένου ὑπογεγραμμένος ὡς
ἀγρομέτης, ἐδιώρισεν ἐπιτροπὴν τὴν ρηθέντα
Κ. Δ. Ξένου διὰ τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1832 ἐπιτρο-
πικῆς ἐγγράφου·

Ὅτι ὁ ρηθεὶς ἐπιτροπος ἐπαρξάσεν εἰς τὸ Δι-
καστήριον τὴν τῆ ἐναγομένη ἀπολογίαν, ἀνταπολο-
γήσαν καὶ λοιπὰ πρὸς διεκδίκησίν τε ἐγγράφου·

Ὅτι, ἐκτεθείσης τῆς ὑπ' Ἀρ. 815 εἰς τὸ πινάκιον
καὶ γενομένης τῆς πρώτης κατὰ τῆς εἰρημένης ἐπι-
τροπῆς ἀπεσίας εἰς τὴν δικασίμον ἡμέραν τὴν 30
Μαΐου 1832, εἰδοποιήθη τακτικῶς περὶ τέτε διὰ
τῆς ὑπ' Ἀρ. 831 γνωστοποιήσεως τῆς Δικαστηρίου, τὴν
ἐποίαν καὶ ὑπέγραψεν ὁ ἴδιος·

Ὅτι τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 884 γνω-
στοποιήσεώς του διεύθυνε πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς ἐνταῦ-
θα Διοικήσεως τὴν ἀνακεφαλαιώτην τῶν ἐναγομένων,
παρουσιασθεῖσαν κατὰ τὴν δευτέραν δικασίμον ἡμέ-
ραν τὴν 8 Ἰαννου 1832·

Ὅτι ὁ εἰρημένος ἐπιτροπος τῆ ἐναγομένης κατὰ
τὴν ὑπ' Ἀρ. 100 ἐγγράφον τῆς Διοικήσεως πρὸς τὸ
Δικαστήριον, εἰδοποιηθεὶς διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 81 δια-
ταγῆς τῆς νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Διοικητήριον διὰ
τῆς ἐγγεγραμμένης τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς τὴν
πρόκλησιν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἐλθὼν ἐνταῦθα διέ-
λαβε τὴν ἀποσταλέντα στρατιώτην, καὶ ἀνεχώρη-
σε χωρὶς νὰ παρουσιαθῇ εἰς τὸ Διοικητήριον·

Ὅτι ἡ Διοίκησις θεωρεῖσα τὴν ἀπειθείαν του

ἐπροσκάλεσεν αὐτὸν καὶ ἐκ δευτέρου διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ.
89 διαταγῆς τῆς, τὸν ὅποιον, κατὰ τὴν ἀναφορὰν
τῆς δημογέροντος Καπαρίας, δὲν εὔρεν εἰς τὴν οἰκίαν
τε, καὶ οὕτως ἀφείθησαν τὰ ρηθέντα ἐγγράφα εἰς
τὴν οἰκίαν του, τὸ δὲ πρωτότυπον ἐστράφη εἰς τὸ
Δικαστήριον ὑπογεγραμμένον παρὰ τῆς ρηθέντος δη-
μογέροντος καὶ τῆς ἀποσταλέντης στρατιώτου·

Ὅτι τὸ Δικαστήριον παρατηρήσαν καὶ εὔρον σω-
στάς τὰς γνωστοποιήσεις κτλ. κατὰ τὸ 261 ἄρ-
θρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας·

Ἀποφασίζει κατ' ἐρήμην.

Α'. Οἱ ἐνάγοντες νὰ λάβουν εἰς ἀνάκτησιν τε-
λείας δεσποτείας τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πατρικόν των
ὑποστατικὸν κείμενον εἰς τοποθεσίαν, καλουμένην
Πηγαδάκια, μετὰ τῶν ἐκκαρπώσεων αὐτῆς καὶ τοῦ
νομίμου τόκου των, ἀπὸ τοῦ 1822 ἔτος μέχρις ὅτε
ἡ παρῆσα ἀπόφασις ἀποβῇ ὀριστική·

Β'. Ὁ ἐναγόμενος Κ. Νικόλαος Φυάσης νὰ λάβῃ πα-
ρὰ τῶν ἐναγομένων τὰ γρῆσια 2850 εἰς ἀριθμητικὴν πο-
σότητα ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν νομισμάτων μετὰ
τῆς νομίμου τόκου των ἀνὰ 10 τοῖς ἑκατὸν ἐνιαυτοῦ·

Γ'. Νὰ πληρώσῃ ὁ ἐναγόμενος Κ. Ν. Φυάσης τὰ
ἐξοδα πρὸς τὴν ἐνάγονταν, ὡς ἔπεται·

Διὰ δικαστικά δικαιώματα Φοίν.	14	Λ. 60.
Διὰ γραφικὰ ἀναφορῶν κτλ.	16	
Διὰ προσωπικά	40	
Φοίν.	70:	60.

Δ'. Νὰ πληρώσῃ προσέτι ὁ Κ. Φυάσης τὸ δικαίωμα
τῆς παρέσης ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν Γρ. 2850 τῆς
γνωστοποιήσεως μετὰ τῶν ἀντιγράφων συνιστάμενα
εἰς Φοίν. 28: 50, τὰ ὅποια ἐπὶ τῆς παρόντος νὰ
πληρωθῶσι παρὰ τῶν ἐναγομένων, οἵτινες θέλουν λά-
βει παρ' αὐτῆς καὶ ταῦτα μετὰ τὰ ἄλλα των ἐξοδα·

Ε'. Νὰ διερισθῶσι μετὰ τὴν ὀριστικότητα τῆς
παρέσης ἀποφάσεως δύο δοκιμασταὶ, ἀνὰ εἰς ἑξ
ἐκατέρου μέρους, καὶ τρίτος ἀπὸ τὸ Δικαστήριον εἰς
περίπτωσιν διαφωνίας, εἰδήμονες τῶν κτηματικῶν
ἐκκαρπώσεων, νὰ ἐκτιμήσωσι τοὺς ἐκκαρπώσεις τοῦ
περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποστατικῶς, κατὰ τὸ Α' ἄρθρον
τῆς παρέσης ἀποφάσεως·

ς'. Ἡ παρῆσα ἀπόφασις εἶναι ἐκκλητὴ κατὰ
τὸ 220 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας·

ζ'. Ἡ παρῆσα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ φύλλον
τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος κατὰ τὸ 268 ἄρθρον τῆς
αὐτῆς Διαδικασίας·

Academy of Athens

- ✓ Ν. Παπαλεξίου, Ν. Παπαλεξίου, Α. Μακρυποκαμίσος.
 ✓ Θ. Μάρκος, Σγούρδας, Βασίλειος Πρωτοπαπᾶ.
 ✓ Μ. Ρομάνης, Αναστάσιος Πολυδώρου, Ζαφείρης
 Μπουλάς.
 ✓ Ζη. Μουνίου, Αν. Αγγελολογώργου, Ν. Παπαλεξίου.
 ✓ Μ. Δεσνίτσης, Ι. Κροτόπουλος, Α. Έγκολφόπουλος.
 ✓ Ν. Μ. Καλαμάτας, Γεώργιος Δαρειώτης, Α.
 Καμπύρης.
 ✓ Ν. Μ. Ν. Κόκκος, Β. Αναπλιώτης.
 ✓ Ερμούπολεως καὶ Σύρας, Α. Ταρπόχτση καὶ Θεό-
 δωρος Ξένος, Α. Πρίντιζης Μοροζίνης καὶ Γ. Ιουστινιανός.
 ✓ Πόλεως, Νικόλαος Γκίκας, Παντελής Ευσταθείου.
 ✓ Να. Πακτοβενετίκου, Ιω. Βλάχος, Πάνος Αλεξίου,
 Αντώνης Μπογάτσας.
 ✓ Α. Κούρου, Τριαντάφυλλος Δημητριάδης, Γεώργιος
 Τρομάκης.
 ✓ Ζυγού της Σπάρτης, Στέφανος Χρηστιάς, Μιχ.
 Καλαχάς.
 ✓ Σαμίων, Χ. Ματακίδης.
 ✓ Κασίων, Ν. Μηνᾶς, Μ. Ηλιάδης.
 ✓ Αγράφων, Ιω. Φραγκίστας, Α. Χ. Αναγνώστου.
 ✓ Ακκεδαίμονος, Γ. Γιατράκος, Α. Τζωρτζάκης, Εμ.
 Μελετόπουλος, Ν. Κορφωτάκης.
 ✓ Μαλανδρινίου, Χαράλαμπος Παπα-Πολίτου, Δημ.
 Παπαθανασόπουλος.
 ✓ Μεσολογγίου, Σ. Τρικούπης, Στάμος Σταΐκος.
 ✓ Πόλεως Ναυπλίου, Σ. Σπηλιωτόπουλος, Α. Ίψη-
 λάντης.
 ✓ Όπλων της Δυτικής Ελλάδος, Θ. Γρίβας, Γ.
 Βαλτινός.
 ✓ Γαλαξιδίου, Σ. Λογοθετόπουλος.
 ✓ Άρτινών, Αντώνιος Ευσταθείου, Αναγ. Μόστρας.
 ✓ Τρυγονών της Σπάρτης, Α. Γρηγοράκης, Π. Γε-
 ρακαράκης.
 ✓ Κολοκυνθίου, Α. Δραγονάκος Γρηγοράκος.
 ✓ Όπλων Ανατολικής Ελλάδος, Ι. Κωλέττης, Μ.
 Γρίβας.
 ✓ Μεγαρίδος, Ν. Λογοθετόπουλος, Α. Λογοθετόπουλος.
 ✓ Παροίκων Μακεδονίας, Α. Πολυζωίδης, Α. Εμ. Παπαᾶ,
 Α. Σταγειρίτης, Γ. Χρυσίδης, Α. Χ. Αναστάσιου, Θ. Χ. Χρήσου.
 ✓ Νέων Πατρών, Εὐαγ. Κοντογιάννης, Α. Κ. Χατζίσκος.
 ✓ Παροίκων Κρητῶν, Α. Μαυροκορδάτος, Ν. Οικονόμος,
 Εμ. Αντωνιάδης, Κ. Κριτοβουλίδης, Π. Ζερβουδάκης, Ιωσήφ
 Δηλιγιαννάκης, Α. Χρυσάφοπουλος, Ιω. Ρενιέρης, Μ. Μελιδο-
 νάκης, Εμ. Βερνάρδος, Σ. Αντωνιάδης, Έλευθ. Πλάτωνος,
 Π. Καλογέννητος, Α. Ψωμαδάκης, Γ. Λουτσάκης, Β. Χάλης,
 Γ. Τσουδερός.
 ✓ Αρχαδίας, Ν. Πονηρόπουλος, Αν. Παπατσόρης, Γ. Οί-
 κονομόπουλος, Γ. Γκότσης.
 ✓ Παροίκων Ηπειρωτῶν, Ιω. Γκούστης, Κ. Δούκας, Χρ.
 Κωνσταντίνος, Γ. Πλέσας.
 ✓ Αάγικας, Πίερος Γρηγοράκης.
 ✓ Ανδρουβίστης, Στέφ. Πικουλάκης, Πέρος Πατριαρχίας.
 ✓ Σπεττωῶν, Αναγνώστης Χ. Αναργύριω, Ν. Μπότσας, Ν.
 Α. Όρλοφ, Γκίκας Κάρκατσάνης.
 ✓ Σερύρου, Κέας καὶ Θερμίων, Ιω. Παπαδόπουλος,
 Στ. Παγκαλός.
 ✓ Κορώνης, Γ. Μπάστας, Ν. Λαχανᾶς.
 ✓ Κορίνθου, Π. Νοταρᾶς, Ιω. Δασιού, Γ. Νοταρᾶς, Β. Κου-
 ραδόπουλος.

- ✓ Τήνου, Αντ. Πόμερ, Μ. Παρίσης, Εμ. Ξένος, Ιωάννης
 Δισκουφης.
 ✓ Καρυταίνης, Αναγνώστης Δηλιγιάννης, Ν. Δηλιγιάννης,
 Π. Φαρμακόπουλος, Σ. Θεαγένης.
 ✓ Μαΐνης, Π. Μαυρομιχάλης, Α. Π. Μαυρομιχάλης.
 ✓ Τριπόλεως, Ρήγας Παλαμίδης, Β. Χρηστακόπουλος.
 ✓ Βοστίτσης, Ανδ. Λόντος, Α. Μελετόπουλος.
 ✓ Πύργου, Λουκούρ, Ι. Κρεστενίτης, Νικίας Οικονομόπουλος.
 ✓ Λιδωρικίου, Αναστάσιος Α. Λιδωρίκης, Αναγνώστης
 Κουτσαγγέλης.
 ✓ Λεβαδίας, Ν. Καλογερόπουλος, Ιω. Φίλωνος, Εμ. Σπυ-
 ρίδωνος, Λουκάς Κόκκαλης.
 ✓ Καρπενησίου, Γ. Δέλης, Γιαννάκης Γιολδάσης.
 ✓ Ίδρας, Γ. Κουντουριώτης, Α. Μισούλης, Β. Μπουνταρής,
 Α. Κριεζής, Γκίκας Δοκός, Α. Γ. Κριεζής.
 ✓ Παροίκων Θεσσαλομαγνήτων καὶ Όλυμπίων,
 Α. Μανσόλας, Α. Οικονομίδης, Γ. Σαμσαρέλος, Χ. Περραιβός.
 ✓ Κραβθάρων, Α. Κωνσάνος, Γ. Πρωτοπαπᾶ Πλατανιώτης.
 ✓ Λεονταρίου, Ν. Φλέσας, Αναγν. Διμπερόπουλος.
 ✓ Μαλευρίου Σπάρτης, Ξανθός Καπετανάκης.
 ✓ Καλαβρύτων, Α. Ζαήρης, Α. Φωτύλας, Α. Σ. Χαρα-
 λάμπους, Κ. Ζωγράφος.
 ✓ Ζυγού, Π. Τσιμπουράκης, Γεωργούλας Δημητρούλος,
 Ίου, Σικύνου, Αμοργού καὶ Πολυκάνδρου, Σ. Ι.
 Βαλέττας, Α. Κορτέσης.
 ✓ Φωκᾶ Σπάρτης, Π. Κοσωνάκος.
 ✓ Σαντορήνης καὶ Ανάφης, Αναγνώστης Μπαρπαρήγας,
 Ι. Άλμπης.
 ✓ Π. Πατρῶν, Μπ. Ρούφος, Άνδρ. Καλαμογδάρτης.
 ✓ Ανδρουσσης, Σπ. Φραντζίσκος, Άνδρουτς. παπαδημος,
 Σαλώνων, Γ. Πετρόπουλος, Κ. Παπαγεωργίου, Κ. Κου-
 τάκης, Μ. Νικολάου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εκ Λονδίνου, 18 Ιουνίου. — Ο Χρόνος κάμνει παρα-
 τηρήσεις τινὰς περὶ τῆς τελευταίας ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλικῆς
 βουλῆς, τὰς ἐξῆς.

Όπως καὶ ἂν ἔχωσι, λέγει, τὰ πράγματα, ἡ Βουλὴ ἐπα-
 ναφέρουσα εἰς τὴν σκέψιν τῆς τὰ περὶ τῶν σχέσεων, αἴ-
 τινες πρέπει νὰ ὑπάρχωσι μεταξὺ τῆς Ρωσίας καὶ τῆς
 Πολωνίας, ἐκίνησε μίαν ὑπόθεσιν, ἣτις φαίνεται ἀξία τῆς
 καθολικῆς προσοχῆς. Όταν ἐξετέθησαν κατὰ πρῶτον αἱ ἀπαι-
 τήσεις τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ σύλλογον
 ἐνώπιον τῶν ὑπουργῶν τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ὁ λόρδος Κα-
 στελεραϊγος, εἶναι γνωστότατον, ὅτι ἀπεκρίθη εἰς αὐτάς διὰ
 θετικῆς ἀπαρνήσεως· ἡ δὲ περιστολὴ ἡ διὰ τῆς συνθήκης
 ἐπιτεθεῖσα ὕστερον εἰς τὰς διίσχυρίσεις τῆς Ρωσίας ὑπερί-
 σχυσε πρὸ πάντων ἐξ αἰτίας τῶν ἐντόνων παρατάσεων τοῦ
 Ἀγγλοῦ Πληρεξουσίου. Καθ' ὅσα γνωρίζομεν σήμερον περὶ
 τοῦ δεσποικιοῦ καὶ ὀρμητικοῦ πνεύματος, ἐκ τοῦ ὁποῖου
 κινεῖται ἡ Ρωσικὴ πολιτικὴ, δὲν πρέπει ἄρα νὰ συμπερανω-
 μεν ὅτι μόνος ὁ φόβος τοῦ πάραυτα ἐπιχειρησισμομένου αὐτῆς
 πολέμου κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν συμμάχων τῆς ἠνάγκασε
 τότε τὴν Αὐλὴν τῆς Πετροπόλεως νὰ παραιτηθῇ τῆς δι-
 ισχυρίσεως, τὴν ὁποίαν ἐφάνερον, τοῦ νὰ κυριεύσῃ αὐθαριό-
 τως τὴν χώραν τῆς Πολωνίας, νὰ τὴν φέρῃ ὀλυτελῶς ὑπὸ
 τὸν ζυγόν, καὶ νὰ τὴν καταπνίῃ ὅλην, χωρὶς νὰ αἰδεσθῇ οὐδὲ
 τὰ ὀνόματα τῆς ἀκεραιότητος καὶ αὐτονομίας; Τὸ συμπέρα-
 σμα, τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ ἐξαξωμεν ἐντεῦθεν, εἶναι ὅτι
 τὸ 1814 ἐγνώρισεν ἡ Ρωσία τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὑπατα-